

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/140/2023
Identifikačné číslo spisu: 1416201840
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1416201840.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T. Q., narodenej XX. H. XXXX, B., Z.. Q. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou TAX LAW, s.r.o., Malacky, Břeclavská 3, IČO: 53 160 657, proti žalovaným 1/ D.. B. J., narodenému X. G. XXXX, B., Z. X, 2/ X.. C. J., narodenej XX. T. XXXX, B., Ľ. I. XX, žalovaní 1/ a 2/ zastúpení advokátskou kanceláriou MST PARTNERS, s. r. o., Bratislava, Laurinská 3, IČO: 36 861 545, o určenie, že záväzok zo zmluvy o pôžičke neexistuje a iné, pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23C/46/2016, súčasne vedenom na Mestskom súde Bratislava IV, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2023 sp. zn. 15Co/5/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) zo 04. mája 2022 č. k. 23C/46/2016 - 406 vo výroku I. žalobu zamietol. Vo výroku II. žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobkyňi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo 16. novembra 2022 č. k. 23C/46/2016 - 469 návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 23C/46/2016 - 406 zamietol. V odôvodnení poukázal na § 122 a § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu na odpustenie zmeškania lehoty dospel k záveru, že návrhu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Právny zástupca žalobkyne prevzal rozsudok súdu prvej inštancie na pojednávaní 04. mája 2022. Posledný deň na podanie odvolania bol 19. mája 2022. Právny zástupca žalobkyne podal odvolanie elektronicky 20. mája 2022 o 08:37 hod., čo vyplýva z potvrdenia o odoslaní podania (č. l. 434). Následne žalobkyňa podala 20. septembra 2022 návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie

odvolania. Súd uviedol, že z návrhu je zrejmé, že právny zástupca žalobkyne nemal vedomosť o tom, že odvolanie podal po pätnásťdňovej lehote, túto skutočnosť zistil až na základe vyjadrenia protistrany k odvolaniu. Právny zástupca žalobkyne v návrhu neuviedol, a už vôbec nepreukázal, žiadny ospravedliteľný dôvod, pre ktorý by mohol súd zvážiť odpustenie zmeškania lehoty. Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne bolo odvolanie podané v lehote, a pre prípad, že by mal súd iný názor uviedol, že zaslaním odvolania protistrane na vyjadrenie súd pokračoval v konaní a prípadné zmeškanie lehoty odpustil. Na záver návrhu právny zástupca zdôraznil dôležitosť súdneho konania pre jeho klientku a poukázal na škodu, ktorá jej môže vzniknúť odopretím práva na súdny proces. K uvedeným námietkam právneho zástupcu žalobkyne súd uviedol, že lehota na podanie odvolania je zákonná lehota, ktorej zmeškanie môže súd odpustiť iba v zmysle § 122 CSP po preukázaní splnenia všetkých podmienok pre odpustenie zmeškania lehoty. Skutočnosť, že súd poslal odvolanie žalobkyne druhej strane na vyjadrenie neznamená, že konkludentne odpustil zmeškanie lehoty. Súd prvej inštancie si iba plnil zákonnú povinnosť v zmysle § 373 ods. 3 CSP. Súd ďalej uviedol, že žalobkyňa, resp. jej právny zástupca, nepreukázala hodnoverným spôsobom žiaden ospravedliteľný dôvod, pre ktorý zmeškala lehotu na podanie odvolania voči rozsudku zo 04. mája 2022 č. k. 23C/46/2016 - 406, nakoľko nielen, že žiadny ospravedliteľný dôvod neuviedla, ale ani nepriložila k návrhu žiadne listinné dôkazy preukazujúce dôvod, pre ktorý nemohla odvolanie podať včas. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania zamietol.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 31. januára 2023 sp. zn. 15Co/5/2023 vo výroku I. odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 386 písm. a) CSP). Vo výroku II. priznal žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvého a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd dospel k záveru o oneskorenosti podaného odvolania žalobkyňou, keď uviedol, že je nepochybné, že súd prvej inštancie doručoval napadnutý rozsudok právnomu zástupcovi žalobkyne podľa § 223 ods. 1, § 105 ods. 1, § 110 ods. 1 veta prvá CSP a žalobkyňa podala odvolanie proti nemu neskoro, po uplynutí zákonnej procesnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP); nemožno ju predĺžiť. Napadnutý rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi žalobkyne 04. mája 2022 (streda; § 105 ods. 1, § 110 ods. 1 veta prvá CSP), lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň po doručení, t. j. 05. mája 2022 a uplynula 19. mája 2022 (štvrtok). Ak teda svoje odvolanie žalobkyňa podala 20. mája 2022, stalo sa tak neskoro, po uplynutí zákonnej procesnej lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd dodal, že prvoinštančný súd uznesením zo 16. novembra 2022, č. k. 23C/46/2016 - 469, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. decembra 2022, návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania voči rozsudku zo 04. mája 2022, č. k. 23C/46/2016 - 406, zamietol. O nároku na náhradu trov konania podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Poukázala, že vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu, pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Ak súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08). V tejto súvislosti namietala, že odvolací súd nevykonal žiadne dokazovanie, ktorým by preveroval, kedy bolo podané odvolanie odoslané, zároveň žalobkyňu ani jej právneho zástupcu neinformoval o skutočnosti, že mu bolo odvolanie doručené po lehote. Túto skutočnosť sa žalobkyňa dozvedela až po doručení vyjadrenia právneho zástupcu žalovaných dňa 14. septembra 2022, hoci podľa vyjadrenia žalovaných, o tejto skutočnosti ich informoval už 9. augusta 2022. Ak mal súd za to, že bolo odvolanie podané po lehote, nemal konať ani s jednou stranou sporu. Ak súd konal, tak mal konať tak, aby boli zachované práva oboch strán sporu. Súd konal tak, že nemožno hovoriť o podaní po zákonnej lehote, lebo z konania súdu je zrejmé, že v konaní pokračoval a konal riadne ďalej. Úkon súdu teda konkludentne potvrdil pokračovanie v odvolacom konaní a splnení zákonných predpokladov tohto konania a až následne vydal uznesenie sp. zn. 15Co/5/2023 - 477. Žalobkyňa podala po doručení

vyjadrenia žalovaných žiadostí o odpustenie lehoty, ktorú však Okresný súd Bratislava IV zamietol. Uviedla, že uznesením sp. zn. 15Co/5/2023 - 477 a rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o odpustenie lehoty v predmetnom konaní, kde ide o určenie práva spotrebiteľa, ktorý na podklade rozhodnutia odvolacieho súdu utrpel škodu vo výške presahujúcej 100 000 EUR, čo je 300% z istiny, bolo žalobkyni odňaté jej právo, aby bolo ňou napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmané odvolacím súdom, a týmto nesprávnym procesným postupom jej bolo znemožnené, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu považovali dovolanie za neopodstatnené a navrhovali, aby ho dovolací súd zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalobkyňa, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Dovolateľka namietala, že procesným postupom súdov nižšej inštancie došlo k zásahu do jej práva

na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Žalobkyňa v súvislosti s vadou § 420 písm. f) CSP vytýkala nesprávny procesný postup súdov nižšej inštancie, a to ako vyplýva z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) v nesprávnom posúdení oneskorenosti podaného odvolania a ďalšieho procesného postupu súdov nižšej inštancie.

14. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

15. So zreteľom na uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobkyne odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

16. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

17. Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

18. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

19. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente v znení účinnom v čase podania odvolania (ďalej len „zákon o e-Governmente“), ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickej úradnej dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

20. Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona o e-Governmente, ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8. Ak osobitný predpis ustanovuje pre návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, ktoré sú urobené elektronickými prostriedkami, povinnosť doplniť ich písomne alebo ústne do zápisnice, táto povinnosť je riadne a včas splnená doručením elektronického podania.

21. Podľa § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente správcovia ústredného portálu a informačného systému integrovaného obslužného miesta na účely elektronickej úradnej komunikácie zabezpečia vyhotovenie potvrdenia o odoslaní elektronického podania a rovnopisu odosielaného elektronického podania, a to automaticky alebo na požiadanie odosielateľa.

22. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy pre sudy je prevádzkovateľom portálu, ktorý umožňuje urobiť podanie priamo na konkrétny súd. Preto, ak strana sporu podá svoje odvolanie prostredníctvom tejto siete, podáva ho do elektronickej podateľne a teda do príslušnej elektronickej podateľne súdu, ktorému je podanie adresované.

23. Pokiaľ Civilný sporový poriadok pripúšťa možnosť podať odvolanie elektronickými prostriedkami (§ 125 ods. 1 CSP), teda do elektronickej podateľne, je nevyhnutné považovať aj takýto spôsob doručenia podania, t. j. prostredníctvom portálu eŽaloby () ministerstva spravodlivosti určeného pre podania na sudy, za doručené „súdu“ elektronickými prostriedkami. K tomu, aby nastali účinky podaného odvolania zaslaného elektronickými prostriedkami, je nevyhnutné, aby strana sporu (účastník konania) uviedla správny súd, ktorému má byť odvolanie adresované a pokiaľ podanie vo veci samej urobí bez zaručeného elektronického podpisu, musí ho doručiť súdu písomne v zmysle § 125 ods. 1 CSP do desiatich dní. Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania, bude v danom prípade rozhodný okamih odoslania elektronického podania podľa poslednej vety § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente, bez potreby ďalšieho preukazovania okamihu skutočného doručenia podania z tohto systému na určený súd. To plne korešponduje aj so znením § 121 ods. 5 CSP, pokiaľ ide o zachovanie procesnoprávných lehôt. Strane sporu (účastníkovi konania) totiž nemôže byť na ťarchu následný prenos dát z portálu na určený súd, nakoľko nemá žiadnu možnosť ovplyvniť túto fázu doručovania (pozri aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/12/2018, 6Cdo/163/2018, 3Cdo/105/2019, 3Cdo/153/2019, 5Cdo/75/2019, 8Cdo/14/2019 a 8Cdo/269/2019).

24. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval rozsudok žalobkyňi na pojednávaní 04. mája 2022. V spise sa nachádza doručka súdneho doručovateľa (na č. l. 416 spisu), preukazujúca doručenie rozsudku súdu prvej inštancie žalobkyňi dňa 04. mája 2022, ktorej údaje sa považujú za pravdivé, pokiaľ nie je preukázaný opak. Z uvedenej doručky je tak zrejmé, že žalobkyňa prevzala rozsudok súdu prvej inštancie 04. mája 2022. Lehota na podanie odvolania začala plynúť 05. mája 2022, posledný deň lehoty na podanie odvolania bol štvrtok 19. mája 2022, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané elektronicke (ÚPVS) 20. mája 2022 o 08:34 hod. (viď. potvrdenie o odoslaní podania na č. l. 434 spisu), t. j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na jeho podanie.

25. Následne, po podaní odvolania, žalobkyňa podala na súde prvej inštancie návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Súd prvej inštancie uznesením zo 16. novembra 2022 č. k. 23C/46/2016-469 návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. decembra 2022.

26. Dovolací súd v súvislosti s dovolacími námietkami žalobkyne považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ v dovolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa mienila namietať aj nesprávne právne závery rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí jej návrhu na odpustenie zmeškania lehoty, dovolací súd sa týmito námietkami nemohol zaoberať, nakoľko boli vznesené vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktoré nebolo predmetom dovolacieho prieskumu, resp. napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom.

26.1. Dovolací súd však nad rámec poukazuje aj na závery prijaté v skoršej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu prijaté za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (O.s.p.), a to, že súd totiž neodníme strane sporu možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. tým, že zamietne jej návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku, keď neuzná ňou tvrdený dôvod za ospravedlniteľný podľa § 58 ods. 1 O.s.p. Ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. totiž dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom sa vo všeobecnosti neodníma účastníkovi možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. To platí aj v prípade posúdenia opodstatnenosti návrhu na odpustenie zmeškania lehoty. Aj tu ide o právne posúdenie zisteného skutkového stavu, ktorého prípadná nesprávnosť zakladala vadu podľa § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p., nie však vadu podľa § 237 písm. f) O.s.p. (pozri ZSP 1/2003 str. 2; tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/50/2002, 3Cdo/232/2005, 3Cdo/155/2010).

27. Keďže žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie oneskorene a súd prvej inštancie právoplatne uznesením zamietol návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie, dovolací súd dospel k záveru, že postupom, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané, nedošlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces. Dovolanie žalobkyne tak nie je v zmysle § 420 písm. f) CSP prípustné.

28. Dovolací súd k ostatným námietkam dovolateľky, ktorými namietala, že odvolací súd ju neinformoval o tom, že ňou podané odvolanie je oneskorene podané, uvádza, že zo žiadneho ustanovenia procesného predpisu nevyplýva, tak ako pre súd prvej inštancie, ani pre odvolací súd takáto povinnosť. To, či bolo odvolanie podané včas/oneskorene je na posúdení odvolacieho súdu, keď ním prijaté závery sa pretavia práve do rozhodnutia odvolacieho súdu, tak ako sa stalo aj v prejednávanvej veci. Taktiež k námietkam dovolateľky súvisiacim s postupom súdu prvej inštancie dovolací súd poukazuje na § 373 ods. 3 CSP.

29. Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že odvolací súd nepreveroval a nevykonal dokazovanie, kedy bolo odvolanie podané. Je zrejmé, že odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania vychádzal z obsahu súdneho spisu a v ňom nachádzajúcim sa potvrdení o odoslaní podania (tak ako aj súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a následne aj dovolací súd). Dovolací súd navyše uvádza, že žalobkyňa dátum, kedy odoslala odvolanie elektronickými prostriedkami, nijak v podanom dovolaní nerozporovala a ani dovolaciemu súdu nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že odvolanie podala včas.

30. V zmysle vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namietala existenciu vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

31. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, preto dovolanie ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

32. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.